

2) Artykuł 1 ust. 2 zdanie pierwsze i art. 73 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one krajowej regulacji lub praktyce, zgodnie z którą w przypadku użytkowania automatów do gier z możliwością wygranej podstawę wymiaru podatku stanowi kwota przychodów z kas tych automatów po upływie określonego okresu czasu.

3) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on krajowemu systemowi regulującemu podatek niezharmonizowany, w ramach którego to systemu podatek od wartości dodanej podlegający zapłacie jest dokładnie zaliczany na poczet owego pierwszego ze wskazanych podatków.

(¹) Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria — Węgry) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság przeciwko Hochtief Solution AG

(Sprawa C-519/12) (¹)

(Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 1 lit. a) — Pojęcie umowy lub roszczeń wynikających z umowy)

(2013/C 367/34)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság

Strona pozwana: Hochtief Solution AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kúria — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego w sprawach dotyczących umów lub roszczeń wynikających z umów — Powództwo wierzyciela w oparciu o umowę kredytową przeciwko spółce posiadającej kontrolny udział w spółce będącej dłużnikiem i stroną umowy na podstawie szczególnych przepisów krajowych regulujących odpowiedzialność tej pierwszej spółki.

Sentencja

W odniesieniu do sporu takiego jak w postępowaniu głównym, w którym ustawodawstwo krajowe nakłada na daną osobę odpowiedzialność za długi kontrolowanej przez nią spółki w razie braku spełnienia

przez tę osobę obowiązków zgłoszeniowych w następstwie objęcia kontroli nad tą spółką, nie można uważać, że „przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy” w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

(¹) Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 października 2013 r. — Isdin, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Bial-Portela

(Sprawa C-597/12 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZEBEXIR — Wcześniejszy słowny znak towarowy ZEBINIX — Względne podstawy odmowy rejestracji — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 367/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Isdin, SA (przedstawiciele: G. Marín Raigal i P. López Ronda, abogados)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik), Bial-Portela & C^a, SA

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 9 października 2012 r. w sprawie T-366/11 Bial-Portela & C^a, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji R 1212/2009-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 6 kwietnia 2011 r. oddalającej odwołanie wniesione od decyzji Wydziału Sprzeciwów oddalającej sprzeciw wniesiony przez właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego „ZEBENIX” dla towarów i usług należących do klas 3, 5 i 42 wobec rejestracji słownego znaku towarowego „ZEBEXIR” dla towarów należących do klas 3 i 5 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Sentencja

1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 października 2012 r. w sprawie T-366/11 Bial-Portela przeciwko OHIM — Isdin (ZEBEXIR) zostaje uchylony.

2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej celem ponownego rozpoznania.

3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 2 września 2013 r. — Generali-Providencia Biztosító Zrt. przeciwko Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Sprawa C-470/13)

(2013/C 367/36)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Strona pozwana: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy państwa członkowskie mają możliwość ustanowienia wykluczenia podmiotów gospodarczych z udziału w postępowaniu w sprawie zamówień publicznych z innych powodów niż powody wymienione w art. 45 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (¹) — w szczególności z powodów, jakie uznają za stosowne z punktu widzenia ochrony interesu publicznego, uzasadnionych interesów instytucji zamawiającej lub uczciwej i przejrzystej konkurencji? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy zgodne z motywem 2 ww. dyrektywy oraz art. 18 TFUE, 34 TFUE, 49 TFUE i 56 TFUE jest wykluczenie takiego podmiotu gospodarczego z udziału w postępowaniu w sprawie zamówień publicznych, wobec którego zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądowym wydanym przed upływem pięciu lat, że popełnił on wykroczenie w związku z jego działalnością gospodarczą lub zawodową?
- 2) W razie przeczącej odpowiedzi Trybunału Sprawiedliwości na pytanie pierwsze, czy postanowienia art. 45 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2004/18, a w szczególności lit. c) i d) tego przepisu, należy interpretować w ten sposób, że należy wykluczyć z udziału w postępowaniu w sprawie zamówień publicznych każdy podmiot gospodarczy, który zostanie

uznany za winnego przez organy administracyjne lub sądowe w postępowaniu w dziedzinie konkurencji wszczętym w związku z jego działalnością gospodarczą lub zawodową i wobec którego, w związku z wykroczeniem, zostaną zastosowane sankcje prawne w dziedzinie konkurencji?

(¹) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Niderlandy) w dniu 16 września 2013 r. — F. Faber przeciwko Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Sprawa C-497/13)

(2013/C 367/37)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Froukje Faber

Dруга strona postępowania: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy, czy to z powodu zasady skuteczności, stanowiącego cel dyrektywy 1999/44 (¹) wysokiego poziomu ochrony konsumentów w Unii, czy też innych przepisów i norm prawa Unii, jest zobowiązany do zbadania z urzędu, czy zawierając umowę kupujący występuje w charakterze konsumenta w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 1999/44?
- 2) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy jest tak również wtedy, gdy akta sprawy nie zawierają żadnej informacji dotyczącej okoliczności stanu faktycznego umożliwiającej ustalenie charakteru, w jakim występuje kupujący (bądź zawierają niedostateczne informacje, względnie zawierają informacje sprzeczne)?
- 3) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy dotyczy to również postępowania apelacyjnego, w którym kupujący nie podniósł pod adresem wyroku sądu pierwszej instancji zarzutów, jeżeli chodzi o to, że w wyroku tym nie przeprowadzono (z urzędu) tego badania i w wyroku tym wyraźnie nierozstrzygnięta pozostała kwestia, czy kupującego należy postrzegać jako konsumenta?